

Neden Nihilizm (Hiççilik)?

Anonim

Nihilizme habis, aşırı uç, o kadar kötü bir şeymiş gözüyle bakılıyor ki birçokları bu kelimeyi bu hafta en uygunu olsa bile kendilerini yaftalamak için kullanmayı reddediyorlar. Diğerleri bu kavramı hasımlarını denemek ve susturmak için kullanıyorlar.

Buna rağmen ben kendimi bir Nihilist olarak addediyorum ve deli veya ilgilenilme arayışı içinde değilim, sadece hislerimi ve düşüncelerimi mümkün olduğu kadar net bir biçimde yaftalamaya çalışıyorum. Etrafıma bakıyorum ve inanabileceğim hiçbir inanç sistemi veya siyasi çizgi göremiyorum, yalandan bağlılık duyuyormuşum gibi yapabileceğim birini bile. Bu dünya umut vaadedenden hiçbir şey önermiyor, korkaklıkların ve hataların kahramanlık sayıldığı ve örnek alındığı bir toplum, savaşa barış adı verilen ve ölüme yaşam adı verilen bir yer. Gördüğüm şeylerden nefret ediyor ve bütün bunlardan sorumlu olanları hakir görüyorum. Amerika'ya göç edenlere taşı toprağı altın diye anlatılmış ama benim tek gördüğüm yol çukurları ve sürekli genişleyen çatlaklarda büyüyen yabancı otlar. Bize çöplük verildi ve bundan gökdelenler inşa edebileceğimiz söylendi. Yalanlar, ahmakça fanteziler ve tüm o yavan değerlerin üzerine inşa edilmiş sözde-popüler-kültürümüze destek veren iğrenç kokular beni hasta ediyor. Sana nasıl hissettiriyor?

Birçok sorun ve mesele çok karmaşık ve çapraşık hale geldi ama biz hala aynı şeyleri denemeye devam etmeye, mutlu ve kabul edilebilir bir çözüm bulmak için kafamızı tuğla duvarlara ve birbirimize vurmaya devam etmeye toplumsal olarak mecbur ediliyoruz; neden? Tüm bunlara kani olmam gerektiğini kim söylüyor? Dine, geleneksel inançlara ve alışlagelmiş ideolojilere kani olmam gerektiğini kim söylüyor? Neden haklı ve haksız ülkem için ölmeye mecbur ediliyorum? Neden toplumumuz ikisinin de oranları tırmanmayı sürdürmesine rağmen uyuşturucu kullanımını ve intiharları durdurmak için onca çaba harcıyor?

Belki de semptomları iyileştirmek yerine asıl hedeflememiz gereken şey kaynaktır – çağdaş değerlerin arkasındaki tözün mutlak yokluğu. İnsanlar kendilerini öldürüyorlar çünkü yalanlara sürüklenmişler, insanlar ölü bir huzur bulmak üzere yaşayan bir cehennemden kaçmak için uyuşturucu kullanıyorlar. Neden bütün bunları cehennemin dibine göndermiyor ve en azından yeni bir başlangıç şansı yaratmıyoruz?

Demokrasi dahilinde tipik bir cevap sadece kapsamlılığı artırmak olurdu. Bu mantıkla ne kadar fazla insan katılırsa o kadar çok sevinecekler sonuca. Hah! Neye sebep oluyor bu gerçekten? Çok laf, az eylem, daha fazla çatışma ve daha az yararlı sonuçlar. Çözümler hiçbir zaman sonsuz diyaloglardan gelmez, hareket ve değişimden gelir. Her durumun yapıcılık yoluyla elde edilebilecek bir çözümü olduğunu ve her yaranın bir sargı beziyle iyileşebileceğini düşünmek bir yanılgıdır. Her sorunun bir gülümsemeyle ve baş sallamayla düzeltilebileceğini sanan budala iyimserliği kadar basmakalıptır bu. Yıkım çoğu kez arzu edilendir, hatta en uygun çözümdür, ama bizi saran kültürde her zaman son seçenek olarak ele alınır, neden?

Nietzsche bir keresinde şöyle yazmıştı: “Tüm iyi şeyler bir zamanlar kötü şeylerdi.” Belki de silahları, uyuşturucuları ve hastalıkları yeniden düşünmeliyiz. Sanırım insanlığın ele geçiremediği her gücü seviyorum, yaşamak için yokeden ve yaşam için bir neden yaratarak canlıları mücadele etmeye aksi takdirde ölüme mecbur eden güçleri.

Şimdi bozulabilecek her şeyi bozma zamanı, her şeyi yeniden değerlendirme ve yepyeni bir yaşama yolu keşfetme zamanı. Şimdi Nihilizm zamanı!

Posia

Anonim

Neden Nihilizm (Hiççilik)?

<https://reznov.noblogs.org/neden-nihilizm-hiccilik/>

edu.wll.im